

eller Formue og Leilighedsffat, saa maa jeg dog dertil svare, at disse Begreber i og for sig ere forskjellige, thi efter hvad der er oplyst, er Næringsffatten i Grunden en Formue og Leilighedsffat paa Næringen, det er ingen virksom Næringsffat; var det en saadan, maatte alle de beskattes eens, som sidde i den samme Næring, saaledes, at naar en Skomager har 5 Svende, skal han beskattes ligesaa høit som en anden Skomager, der ogsaa holder 5 Svende, hvad enten han har Formue eller ikke, hvad enten han har mange eller faa Børn. Naar man derimod gaaer ind paa de andre Vilkaar, Formuens Størrelse, Børneantallet o. s. fr., saa kommer man ind paa en Formue og Vilkaarffat, saa at Næringsffatten, saaledes som den optrædes, i Grunden ikke rammer sit rette Object. Dette er de Grunde, hvorfor jeg har sluttet mig til Mindretallet, hvilket jeg har villet oplyse for at motivere min Afstemning i denne Sag.

Jessen: Da Sagen var for til første Behandling, tillod jeg mig at gjøre opmærksom paa, at Gælden af Lo maatte være Tilfældet, enten maatte Næringsffatten have det samme Skatteobject som Formue og Leilighedsffatten, og da kunde man naturligtvis ikke beskaffe den samme baade af Næring og af Formue, da kunde Næringsbrugeren ikke særskilt sættes i den saakaldte Hjelpeffat, eller ogsaa maatte Forholdet være det, at Næringsffatten havde et andet Skatteobject end Hjelpeffatten, og da kunde den, der svarede Næringsffat, ikke derved paa nogen Maade blive fri for at svare et mindre Bidrag i Formue og Leilighedsffat, end han, hvis Næringsffatten ikke var paalagt, ellers vilde være kommen til at svare. Det forekommer mig at være aldeles uimodsigeligt, at eet af disse Tilfælde maa være tilstede; men naar det er saa, saa seer jeg slet ikke, hvorfor den Bestemmelse er given i Lovens § 2, at kun de Næringsbrugere, som enten i deres Bedrift, eller uafhængigt af samme, ere en saadan Formue, at de kunne taale at give et yderligere Bidrag end det, som er paalagt dem som Næringsffat, skulle svare Formueffat; thi jeg mener, at Formue og Leilighedsffat absolut bør paalignes samtlige Indvaanere,

uden at det, som de svare i Næringsffat, derved paa nogen Maade kan komme i Betragtning. Jeg troer derfor heller ikke, at man, uden aldeles vilkaarligt, kan sætte et Forholdstal mellem Formueffatten og Næringsffatten; det er to forskellige Skatteobjecter, som rammes, og derfor kan der ikke være noget Forholdstal mellem dem; det forekommer mig derfor, at Mindretallets Forslag i Grunden ikke er mere begrundet end Fleertallets, begge Dele forekomme mig egentlig at være urigtige, og naar jeg er meest tilbøielig til at stemme for Udvalgets Fleertals Forslag, da er det ene, fordi derved den Tilstand, som jeg finder urigtig, hurtigt afløses. Dersom jeg skulde have stillet noget Endringsforslag til denne Lov, saa vilde § 1 omtrent have kommet til at lyde saaledes: „Af de Udgifter, der i Medfør af de for Staden Kjøbenhavns communale Beskatning gjældende Regler hidtil have været lignede paa Stadens Næringsbrugere, bliver $\frac{2}{3}$ at ligue paa Næringsbrugere og $\frac{1}{3}$ paa samtlige Indvaanere“, altsaa paa Næringsbrugerne med, men jeg har ikke villet stille noget Endringsforslag, fordi den hele Sag, hvorom der her er Spørgsmaal, ligger saamange andre Herrer i Thinget meget nærmere end mig; er derfor min Bemærkning begrundet, vil der kunne tages Hensyn dertil, men er det ikke saaledes, saa faaer det at være det samme.

Monrad: Jeg skal aldeles slutte mig til det Forslag, der er stillet af Udvalgets Fleertal. Forfaavidt Mindretallet ved sit Forslag om, at der med Hensyn til Lovens Bæring sættes 1861 istedetfor, som Majoriteten har foreslaaet, 1859, har meent, at der derved vilde vindes til Udarbejdelsen af et nyt Udkast og større Sikkerhed for til den Tid at erholde det en længere Tid, da troer jeg, at det befinder sig i en stor Vildfarelse. Dersom vi sætte 1861, vil der gaae et Par Aar hen, uden at man tænker det Allermindste paa denne Sag; og naar saa Tiden nærmer sig, da Skatten udløber, begynder man at tænke paa den, og i den aller sidste Time vil man saa komme med det samme Forslag. Vi maae nemlig vil erindre, at forrige Gang indskrænkede vi den Tid, hvort Lovens skulde gjælde, og vi